

[Ministeren for offentlige arbejder.]

private omnibusruter i det lange løb. Der er jo et vist sammenfald mellem trafikudvalgene, som er dem, der tildeler koncessionerne og også kan tage dem fra folk, og den, de vil give koncessionen til, hvis det er en offentlig myndighed. Det må anses for at være en noget betænkelig ordning, at den, som kan bestemme, hvem der skal have koncessionen, og også tage den fra andre, også er den, der eventuelt kan tage den til sig selv. Jeg tror, at det er nødvendigt for at bevare muligheden for private ruter dér, hvor det i øvrigt er tilfredsstillende, og hvor der overhovedet ikke kan klages over det — og det er jo det, der er tale om her — og for at de private ruter kan have et ordentligt materiel, også i den sidste del af koncessionsperioden. Den mulighed er næsten ikke til stede, hvis man ikke kan vide, om man får lov at fortsætte, og hvis man kan risikere, at forhold, som man ikke selv har nogen som helst indflydelse på eller ansvar for, bevirker, at man får frataget koncessionen. Så må der i hvert tilfælde være den regel, at man kan komme af med det brugte materiel til det, der er dets brugsværdi.

Jeg synes ikke, at hr. Arne Larsen har ret i, at der er noget urimeligt i, at en ny koncessionshaver må overtage dette til brugsværdien, for hvis det er noget gammelt materiel, der ikke er noget værd, så har det jo heller ikke nogen brugsværdi, og så er problemet ikke så stort.

Spørgsmålet fra hr. Arne Larsen om, hvad der sker, hvis den nye koncessionshaver ikke vil overtage det, er såmænd nemt at besvare, for efter lovforslaget, hvis det bliver vedtaget, vil koncessionen blive givet på den betingelse, så han har ikke koncessionen uden at opfylde betingelsen.

Til sidst vil jeg vedrørende 21 års reglen sige til hr. Niels Ravn, at jeg tror ikke, der er nogen kønsdiskrimination i denne lov. En anden ting er, hvordan man administrerer dette problem ude omkring i trafikudvalgene; det kender jeg ikke meget til, men det er sådan set dér, det hører hjemme. Vi har i hvert fald ikke en lov, der siger, at det kun må være mænd; det har altså ikke været meningen.

I øvrigt vil jeg takke for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling om forsvarsministerens redegørelse af 11. februar om planerne for afvikling af en række militære anlæg og arealer og de heraf følgende om- og udflytninger.

(Redegørelsen (nr. V) findes i tidenden sp. 3874).

Sogaard: Jeg vil gerne takke ministeren for den lejlighed, vi nu får til en debat om forsvarrets udflytningsplaner. Når vi i socialdemokratiet har ønsket denne debat her i salen om disse planer, så er det på baggrund af det store både nutids- og fremtidsprojekt, som man her i et enkelt ministerium arbejder med, og som vi mener har krav på at komme til andres kendskab. Jeg tænker her på alle de implicerede parter, først og fremmest folketinget, som dog bør vide, hvordan hele udviklingen vil forme sig på dette område, men også befolkningen og de kommuner samt eventuelle statsinstitutioner, som efterhånden bliver impliceret, og som i god tid må kende mulighederne for at kunne disponere over de frigjorte bygninger og arealer og lægge deres planer her efter. Og ikke mindst de mennesker, som er ansat i forsvaret, og som personligt bliver berørt af udflytningen, må have et uomtvisteligt krav på i meget god tid at kende deres fremtidige betingelser i forsvaret.

Når vi har ment det rimeligt at få denne sag diskuteret her i tinget, så er det også, fordi vi nu i finansudvalget er begyndt at få udflytningen stykvis, mens det samlede resultat vel nærmer sig en udgift — i hvert fald efter klimaudvalgets betænkning — på op imod 1,3 milliard kr. Det må for folketingets medlemmer være rimeligt i så stor en sag at kende de økonomiske konsekvenser samt de praktiske virkninger, dette har for hele forsvarrets område.